

[Christmas Møller.]

cher nu er i Stand til at praktisere dette System, og det kan vel overhovedet ikke praktiseres til Fuldkommenhed af dem alle. Men vort Erhvervsliv har dog en saa frem-skreden faglig og branchemæssig Organisa-tion og besidder Hovedorganisationer af en saa uomtvistelig Autoritet over for saavel Erhvervsudøverne som det offentlige, at der maa kunne naas et langt Stykke frem ad den Vej, som jeg her har skitseret.

Og hvorhen fører saa denne Vej? Ja, efter min Mening fører den til en i højeste Grad ønskelig indre Selvstændighed for Erhvervsvirksomheden som saadan og dens enkelte Omraade. Dernæst fører den til den størst mulige Forenkling af Valutacentralens Arbejde og til den størst mulige Overskuelighed for de højere Instanser, af hvilke Importens Mængde og Specificering selvfølgelig til Slut afhænger. Og endelig vil Overgangen til frie Forhold, det vil sige til Befrielse fra selve Valutaordningen, være ligesom tilrettelagt i selve det System, som Tilpasningen til Ordningen har medført.

Jeg hører altsaa til dem, der mener, saaledes som jeg ogsaa offentligt har udtalt det, at et System som dette kan vi ikke undvære og undværer i Realiteten intet Land i Verden i Dag. Men det, det drejer sig om, er Maaden, paa hvilken det praktiseres, Maaden, paa hvilken det føres ud i Livet.

Jeg kan godt sluttelig sige det paa den Maade: Det hele er i Virkeligheden et Til-lidsspørgsmaal — om man vil: et Kultur-spørgsmaal. Men mig har det været en Glæde at se, hvad en fast organiseret Branches Medlemmer i Tillid kan betro det Organ, der fungerer indadtil og udadtil paa Branchefællesskabets Vegne. Og ikke mindre tilfredsstillende var Oplysningerne om den Tillid, som derved sikredes Redegørelser og Overslag hos Valutacentralen. Der ska-bes paa den Maade en moralsk Standard, der baade er det praktiske Liv saare tjenlig og giver Udtryk for virkelig Samfunds-kultur.

Jeg haaber med disse Bemærkninger at have anslaaet Strenge, der vil klinge godt saavel i Erhvervslivets som i den of-fentlige Administrations Øren, og jeg hen-stiller, at det Udvalg, der skal drøfte det foreliggende Lovforslag, ogsaa undersøger, hvorledes en videre Udvikling i den af mig antydede Retning kan fremmes.

Formanden: Jeg skal her afbryde For-handlingerne.

Udvalget angaaende, Forslag til Lov om Fortrinsret i Høsten for Aaret 1940 for Gæld, der stiftes af Ejere og Brugere af Landbrugsejendomme til Anskaffelse af Saa-sæd, Frø og Kunstgødning, har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eks-emplarer vil blive omdelt.

Med Skrivelse af Dags Dato over-sender Landstingets Formand:

Forslag til Lov om Udskydelse af Gen-forelæggelse af Lov Nr. 87 af 21. April 1914 om Embedslægevæsenets Ordning, jfr. Lov Nr. 83 af 31. Marts 1937, hvilket Lovforslag er vedtaget af Lands-tinget, med Anmodning om, at Lovforslaget maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer er omdelt.

Der er ikke mere at foretage i dette Møde.

Folketingets næste Møde afholdes Tors-dag den 23. November Kl. 13 med følgende Dagsorden:

1) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Fortrinsret i Høsten for Aaret 1940 for Gæld, der stiftes af Ejere og Brugere af Landbrugs-ejendomme til Anskaffelse af Saa-sæd, Frø og Kunstgødning.

2) *Eventuelt: Første Behandling af:*

Forslag til Lov om midlertidig Forhøjelse af Benzinafgiften.

3) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 342 af 22. December 1937 om Ind-løseligheden af Danmarks National-banks Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

Mødet hævet Kl. 16¹⁰.